

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ**Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΑΠΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΙΟΝ!****Μόνον 1.500 τόννοι ἡ ἑσωτερικὴ κατανάλωσις****ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΣΧΟΛΙΟΝ ΤΗΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ,,**

Εἰς τὴν ἑφημερίδα «Καθημερινή» τῆς 3—12—61 ὁ Ἄθηναῖος ἐσχολίασε μὲ τὸ κάτωθι σημείωμα τὸ θέμα τοῦ ἑλληνικοῦ δαιτολογίου ἀναφερόμενος καὶ εἰς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα. Ἐπ' αὐτοῦ ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὴν «Καθημερινήν» τῆς 12—12—61 ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τοῦ Α. Σ. Ο. κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος.

Τὸ σχόλιον τῆς «Καθημερινῆς» ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Αἱ προηῆκαι τῶν καταστημάτων ξηρῶν καρπῶν εἶναι αὐτὸν τὸν καιρὸν γεμῆται ἀπὸ τὰ ξηρὰ σῦκα καὶ τῖς σταφίδες τῆς νέας ἐσοδείας. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι τὰ ὠραία καὶ ὑγιεινότερα αὐτὰ προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γῆς δὲν ἔχουν εἰσαχθῆ ὅσον ἔπρεπεν εἰς τὸ δαιτολόγιον τοῦ Ἑλλήνου. Καὶ αὐτὰ καὶ τὸ μέλι ἔχουν ὑποχωρήσει πρὸ τῆς ζαχαρέως, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἐφευρέθη ὑπερκαλύπτει νᾶς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου ζαχαροπλαστικῆς. Δὲν θὰ διατρέξουν βέβαια τὸν παραμικρὸν κίνδυνον οὔτε αἱ τευτλοκαλλιέργειαι, οὔτε τὰ νεότευκτα ζαχαροποιεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἂν εἰπῆ κανεὶς ὅτι τὸ ὀπωροσάκχαρον ποῦ μᾶς δίδει τὸσον ἄφθονον ἡ ἑλληνικὴ φύσις θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῆ εἰς τὸ ἑλληνικὸν δαιτολόγιον, ὅπως ἐχρησιμοποιεῖτο κατὰ τὰ παλαιότερα χρόνια. Διατὶ δὲν κάμνουν μίαν προσπάθειαν οἱ σχετικοὶ συνεταιρισμοί;

Ἄθηναῖος»

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Ι. Παπαδοπούλου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Κύριε Ἀθηναῖε,
Δὲν σπεύδω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ

τὸ δημοσίευσμά σας τῆς 3—12 εἰς τὴν ἑγκριτοῦ Καθημερινῆν «Περὶ ὀπωροσάκχαρων καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἰδιοτήτων των» ὡς ἐκπρόσωπος Ὀργανισμοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὴν διαχειρίσιν τῆς κατ' ἐξοχὴν ξηρᾶς ὀπώρας τῆς Πατρίδος μας, ἥτοι τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, ἀλλὰ ὡς ἕνας ἀπλὸς πολίτης διότι πράγματι διὰ πρῶτην φορὰν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἑφημερίδος καταβάλλεται προσπάθεια διαφημίσεως ἐν τῷ ἑσωτερικῷ τῶν ὑπερόχων ξηρῶν ὀπωρῶν μας.

Ὡς γνωρίζετε τὸ δημιούργημα τοῦ λαμπροῦ μας ἡλίου καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν μας κλιματολογικῶν συνθηκῶν, δηλαδὴ ἡ Κορινθιακὴ σταφίς ὄχι μόνον ὠριμάζει ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀλλὰ καὶ ψήνεται ὑπ' αὐτὸν καὶ τὰς ἀκτίνας του, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καὶ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ φθινοπώρου, ἀνευ τῆς παρεμβολῆς οἰοῦδηποτε χημικοῦ μέσου διὰ τοῦ συνδουασμοῦ τοῦ ἡλίου μας καὶ τῶν εὐκράτων καιρικῶν μας συνθηκῶν.

Δικαιολογημένως ἐπομένως εἰς τὴν Ὀλλανδίαν ἢ διαφημίσις τῆς Κορινθιακῆς περιλαμβάνει κυρίως τὰς φράσεις: «Τρῶγτε συμπευκνωμένας τὰς ἀκτίνας τοῦ λαμπροῦ ἡλίου τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν φθινοπωρινὴν αὔραν τῆς ὠραίας αὐτῆς Χώρας».

Ἀυστυχῶς ὁμως εἰς τὴν πατρίδα μας παρ' ὅλας τὰς εἰς τὸ παρελθὸν καὶ σήμερον καταβαλλομένας προσπάθειαι ἡ κατανάλωσις τῆς σταφίδος εἰς τὸ ἑσωτερικὸν εἶναι ἐντελῶς μηδαμινή. Ἐπὶ παραγωγῆς 98.000 τόννων—δηλ ἡ παραγωγὴ τοῦ 1961 ἔτους—ἡ ἑσωτερικὴ κατανάλωσις ἀνέρχεται μόνον εἰς 1.500 τόννους. Ἐνθ' ἡ Αὐστραλία καταναλίσκει εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τὸ 30 % τῆς παραγωγῆς τῆς